

Metodický list _Poklad starého brouka

Kniha/autor:	Poklad starého brouka. / Černá, O.
Ročník /počet vyučovacích hodin:	4. ročník / 1. vyučovací hodina = 45min
Možnosti využití textu:	Text je vhodný pro rozvíjení fantazie u žáků, evokaci prázdninových zážitků, zaznamenávání vlastních dojmů z četby.

Úvodní motivace:

Text je možné zařadit do jedné z prvních poprázdninových hodin čtení. Učitel v úvodu hodiny vypráví o prázdninách – co mu na nich připadalo neuvěřitelné a zvláštní a vybízí žáky, aby mu i oni vyprávěli o tom, co kouzelného/neuvěřitelného/zvláštního prožili. Učitel může zážitky žáků zaznamenávat na tabuli do jednoduché myšlenkové mapy. Poté jim řekne, že tuto hodinu stráví ve společnosti Julie, které se o prázdninách u tety přihodilo také něco podivného.

Práce s textem:

Následuje společné hlasité čtení. Pokud budu mít učitel dojem, že text je pro žáky komplikovaný, může zařadit i druhé samostatné tiché čtení. Poté rozdá každému žákovi pracovní list a sám uváží, zda budou pracovat společně jako třída, či každý žák jednotlivě a poté dojde ke společné kontrole úkolů.

Reflexe:

K reflexi slouží poslední dva úkoly pracovního listu. Žáci se sami pokouší odhadnout pokračování knihy (učitel jim může prozradit více o tom, jak kniha bude pokračovat; může žáky vybídnout, aby ji sehnali v knihovně, dočetli a pak si o ní připravili pro ostatní spolužáky vyprávění) a nakonec žáci hodnotí ukázkou z knihy.

Úskalí při práci v hodině

--

Borůvky

Julča seděla na schodech a nudila se. Poslali ji na prázdniny k tetě a u tety vůbec nebylo co dělat. Po dvorku chodily slepice, v dálce na poli vrčel traktor, teta v kuchyni měla nějakou práci, cinkala nádobím a poslouchala k tomu rádio a to bylo všechno. (...) Takže seděla na těch schodech.

„Jdu na borůvky, pojď se mnou,“ řekla teta. Stála ve dveřích v modré zástěře a v ruce držela velkou modrou bandasku. Pro Julču měla červený plecháček s víčkem. „Udělám ti pak knedlíky,“ slibovala.

V lese za domem borůvky nerostly, byla tam na ně moc tma. Musely kousek přes kopec na světlé paloučky pod modřiny a borovicemi. Sluníčko na ně mezi větvemi svítilo v pruzích.

„Až budeš mít hrneček plný, vysyp ho do bandasky,“ řekla teta a ohnula se do borůvek. Julča trochu sbírala, trochu jedla, měla modrou pusku a borůvek pořád po dně. Házela je tam z výšky, aby cinkaly, a některé jí zase vyskakovaly z hrnku ven.

„Tvoje máma, když byla malá,“ řekla teta, když to viděla, „stavěla vždycky u pařezů domky pro trpaslíky. Měla tam pro ně i mechové zahrádky.“

„Tady jsou trpaslíci?“ podivila se Julča.

„Teď ne, protože tady nemají kde bydlet,“ řekla teta.

„A kdyby měli?“ ptala se Julča. Teta pokrčila rameny.

Julča položila hrneček a rozhlídla se kolem. Živého trpaslíka ještě nikdy neviděla. Na chvíli ji připadalo, jako by se mezi keřičky borůvek něco pohnulo, ale když přišla blíž, nic tam nebylo. (...) Kdyby měli ten domek, napadlo ji, třeba bych se na ně mohla dívat, aspoň z dálky, a třeba by se dali i ochočit. (...)

Julča šla a cestou sbírala ze země tenké klacíky a šišky. Z kamene odloupla pás tmavozeleného a kopeček šedozeleného mechu. Utrhla pár velkých listů kapradí a devětsilu a u cesty našla hromádku špičatých kamínků. Všechno to nanasla k velkému pařezu, byl dutý a jeho kořeny se rozlézaly kolem dokola. Ze šišek vystavěla stěny, klacíky podepřela střechu z mechu a kapradí a další mech rozložila kolem. Nechala chaloupce otevřené dveře a z každé strany jedno okno: tam byla ve stěně menší šiška. Okolo zahrádky udělala plůtek z kamínků a přesadila do ní žlutou kytku, která rostla o kus dál. (...) Potom odešla o kus dál a dělala, že sbírá borůvky. U domečku se nic nehnulo. (...)

„Nechceš už jít domů?“ zeptala se teta. Julča řekla, že bude ještě chvíli sbírat. Aspoň do půlky hrnečku. A opravdu sbírala a přitom se pomalu blížila k chaloupce u pařezu. Venku se nic nezměnilo, ale vevnitř jako by se v šeru něco pohybovalo. Julča šla opatrně blíž a zkusila nahlédnout do dveří. Objevila se v nich černá hlava a dvě nohy s drápkou a před chaloupku vyšel velký, kovově lesklý brouk.

„Pěkněj bejvák,“ řekl uznale. „Hodí se.“

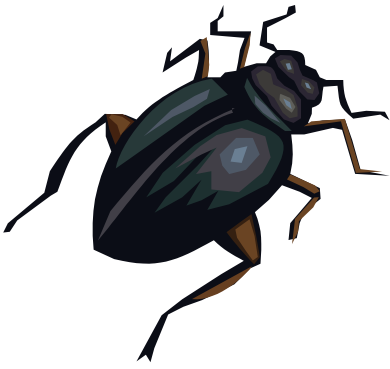
„To je pro trpaslíky!“ řekla Julča.

„Trpaslíci tu žádný nejsou,“ řekl brouk s jistotou. „Vodstěhovali se už dávno dolu po potoce, poněvadž už jich bylo jen pár a bylo jim smutno – tady nejní pořádně s kým promluvit, dyť to sama vidíš. Prej dokonce vyrostli a vypadaj teďka úplně jako vobyčejnský lidi. Ale tenhle barák je fakt dobrej. Já bych tu zůstal. Potřebuju si někam schovat poklad.“

„Ty máš poklad?“ podivila se Julča.

(...)

Černá, O.: Poklad starého brouka. Baobab, Praha, 2007. zkráceno a upraveno

POKLAD STARÉHO BROUKA

1. Modře podtrhni slova nebo slovní spojení, která říkají pravdu o příběhu, který jsi dočetl/a. Své rozhodnutí *zdůvodni*.

LETNÍ DEN

ZÁBAVA U TETY

MLUVÍCÍ BROUK

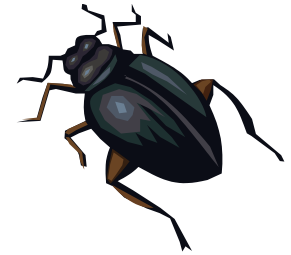
PLNÁ BANDASKA BORŮVEK

NOVÝ DŮM

2. Dopln následující text tak, aby odpovídal pravdě.

Julča byla na prázdninách u své, která chová
..... Jednoho odpoledne šly spolu do lesa na

Julču sbírání borůvek příliš, místo toho postavila
..... pro K jejímu překvapení se do něj
nastěhoval, který ji tvrdil, že si potřebuje schovat svůj
.....

3. Vypiš, z čeho Julča postavila příbytek pro trpaslíky. Obrázky Ti mohou napovědět.

4. Jak podle tebe příběh o Julče pokračoval dál? Jaké byly asi její prázdniny u tety po setkání s broukem, který mluví a má poklad?

5. Jaký podle tebe příběh, který jsme četli, byl?

a) Příběh se mi moc líbil. Zaujal mě a moc mě zajímá, jak to bude pokračovat dál. Možná si knížku vypůjčím v knihovně a dočtu.

b) Byl to normální příběh. Byl místy napínavý a jeho pokračování bude určitě zajímavé.

c) Moc se mi to nelíbilo. Mám raději jiné příběhy. Třeba takové, které vyprávějí o

Tomuto příběhu dávám celkem _____ z 5 brouků. (počet brouků vybarvi)

